

DICHTBIJ & VER WEG

- LEVERANCIER VAN REISINSPIRATIE -

Zoeken in deze blog

... EUROPA / GRAUBÜNDEN / VIA ALBULA-BERNINA /
ZWITSERLAND ...

MET DE TREIN DER TRAAGHEID DOOR DE ZWITSERSE ALPEN (1): VIA ALBULA

Maart 24, 2020

Van de besneeuwde bergtoppen van de Bündner Alpen naar de palmbomen aan de Middellandse Zee: de bergtreinen van de Via Albula/Bernina trekken door twee landen, drie taalgebieden en over onnoemelijk veel bruggen en tunnels. In 2008 zette Unesco dit titanenwerk dat een eeuw geleden door Zwitserse spoorwegingenieurs werd aangelegd, op de werelderfgoedlijst. Wij doen het traject afwisselend per trein

en te voet. In dit eerste deel trekken we langs de Albulalijn: van Thusis via het Albuladal naar het hoogteplateau van Sankt-Moritz. De rode draad? Een (trage) rode trein!

Rhätische Bahn, de traagste treinen ter wereld.

De trein der traagheid. Bij het station van Filisur, een uit de kluiten gewassen berghut, heerst 's morgens vroeg al een gezellige drukte. Op het terras van de stationsbar werpen we bij een kop koffie nog een laatste blik op de wandelkaart. We pikken in op de Via Albula/Bernina, de wandelroute langs de iconische Zwitserse bergspoorweg, die geldt als een van de mooiste ter wereld. Het 130km lange traject van Thusis naar het Italiaanse Tirano leggen we afwisselend per trein en wandelend af. Slow travel dus, want de bergtreinen de *Rhätische Bahn* (RhB) zijn de traagste ter wereld. Zo doet de Glacier Express meer dan 8 uur over het 290km lange traject van Zermatt naar Sankt-Moritz. Die traagheid heeft een reden. Omdat ze op smalspoor rijden

kunnen de bergtreinen moeiteloos scherpe bochten nemen, maar zijn daardoor een stuk langzamer. Een geoefend wielertoerist bv. kan de knalrode treinen makkelijk bijhouden. Bovendien wordt er vrijwel op het hele net over één spoor gereden waardoor de treinen bij de stations vaak moeten wachten om elkaar te passeren.

Het Landwasserviaduct.

Twee trajecten van de Rhätische Bahn, de Abula- en Berninalijn, zette Unesco in 2008 op de werelderfgoedlijst. En terecht. Want de manier waarop Zwitserse spoorwegingenieurs een eeuw geleden de bouwtechnische problemen bij de aanleg ervan aanpakten, tart alle verbeelding. Tijdens het eerste deel van onze reis trekken we langs de 62km lange Albulalijn, van Thusis naar Sankt-Moritz: 42 tunnels en galerijen, 144 viaducten en bruggen overwinnen een hoogteverschil van 1.123m in perfecte harmonie met de natuur. Met een dosis goede moed vertrekken we in Filisur naar Bergün voor een daghike van 10km. De wandelroute stijgt 620m in de laatste kilometers, dus dat wordt zweten. Onze eerste halte is meteen het paradepaardje van de Rätische Bahn: het imposante Landwasserviaduct. De Landwasser rivier overspannen was een enorme uitdaging voor de ingenieurs van de RhB. Maar het resultaat is verbluffend: een 65m hoog viaduct dat over een afstand van 135m een bocht van 45° maakt om dan recht de Landwassertunnel in te duiken. De bouw begon in 1901 en duurde 1,5 jaar.

***"Een geoefend wielertoerist kan de rode
bergtreinen van de Rätische Bahn
makkelijk bijhouden."***

Filisur, een idyllisch straatdorp.

Rösti & Möhlsaft. 'Grüezi! Wo kommen Sie her?' vraagt een oude inwoner van Filisur. We leggen hem in ons beste Duits uit dat we dappere Belgen zijn die de Via Albula/Bernina afwandelen. Tot onze verbazing worden we spontaan rond gegidst door de man. Filisur was tot met de aanleg van de Albula spoorweg een wat afgelegen oord in Graubünden. Met een eigen station, al is het dan een soort berghut, en de beroemde Landwasserviaduct in de buurt werd het in 1909 min of meer op de kaart gezet. Vandaag heeft het straatdorp met amper 500 inwoners zelfs vier hotels. We zien prachtige 16 en 17e eeuwse huizen in typische Engadinerstijl met wit gestucte gevels, trechtersvormige vensters, boogpoorten en sierlijke sgraffito (lijntekening ingekleurd met frescotechniek). Bij elk huis krijgen we tekst en uitleg van onze pop-up gids. Voor we weer verder trekken wil hij ons per se nog het huis van de patissier laten zien, het mooiste en grootste van het hele dorp.

Filisur.

Vanuit Filisur volgen we de Albula rivier naar Bellaluna, een oud mijnwerkershol waarvan wordt gezegd dat het behekst is. Het zal wel toeval zijn, maar de wandelweg is er voor een groot deel weggespoeld door een stortvloed enkele dagen eerder. Het lijkt of we geen kant meer op kunnen. Met onze kaart en een portie gezond verstand zoeken we

een uitweg aan de andere zijde van de rivier. Een bospad dat breed zigzaggend de berg opslingert is de enige optie. Intussen is het snikheet geworden. De klim lijkt eindeloos tot we in de verte Bergün zien opdoemen dat we in de late namiddag bekaf bereiken.

Net als Filisur is ook Bergün een erg authentiek Zwitsers bergdorp met mooie huizen in Engadinerstijl. Het werd gebouwd rond La Tuor, het gemeentehuis met z'n opvallende toren. Blikvanger is het kuuroord in Jugendstil dat in 2012 nog tot het mooiste historische hotel van Zwitserland werd verkozen. Om in het thema van onze trip te blijven bezoeken we het **Bahnmuseum Albula** bij het station, waar we alles te weten komen over de bouw van de Rhätische Bahn en de impact ervan op de regio. Op het museumterras drinken we voor het eerst Möhlsaft, een ciderachtig drankje dat niet alleen lekker is, maar ook nog eens een excellente dorstlesser blijkt. Slapen doen we in **Hotel Weisses Kreuz**, een vroeg 16e eeuwse hoeve die tot een hotel werd getransformeerd. Na een stevige bergmaaltijd - rösti met spek dat er ook op een warme zomerdag vlotjes ingaat - vallen we als afgematte berggeiten in slaap.

***"We volgen de Albula rivier naar
Bellaluna, een oud mijnwerkershol
waarvan wordt gezegd dat het behekst is."***

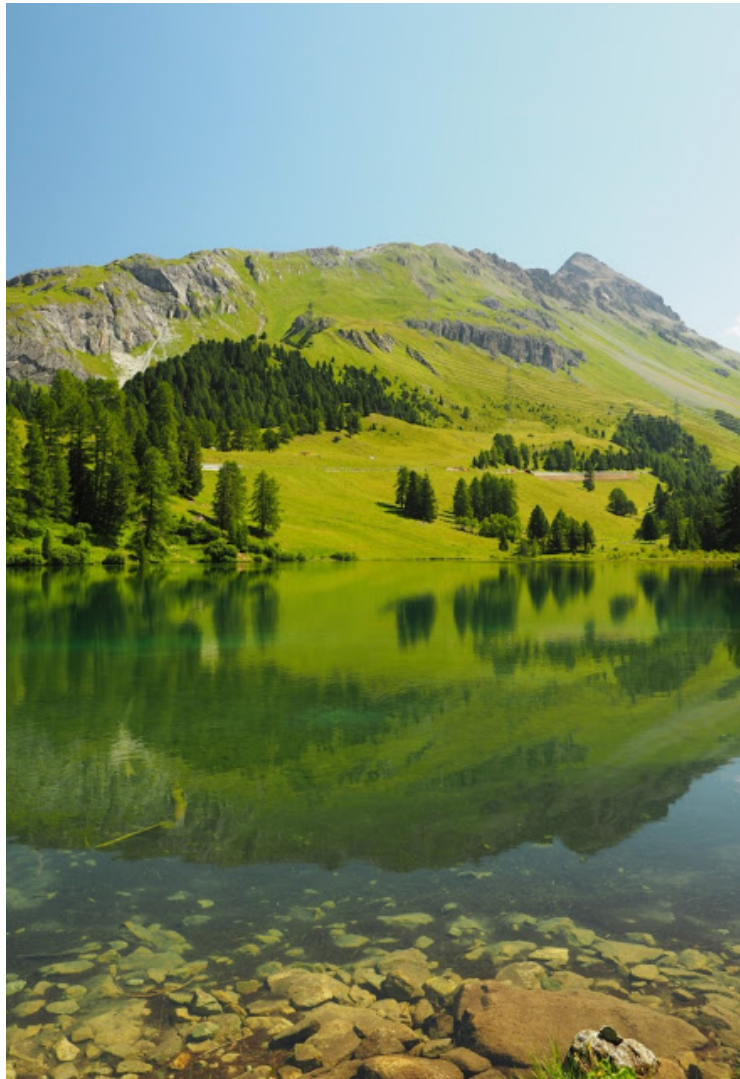

Albulatunnel Preda & Infoarena.

Rondjes draaien. Het is een vreemde ervaring wanneer onze trein tussen Bergün en Preda tunnel na tunnel induikt en het lijkt of hij er telkens op dezelfde plek weer uitkomt. De reden hiervoor is dat de trein

een hoogte van meer dan 400m moet overwinnen over een afstand van 6,5km. De spoorwegingenieurs van RhB kwamen op het briljante idee om het traject met 2 keertunnels, 3 spiraaltunnels en 4 keerviaducten 12km te verlengen. Rondjes draaien dus. Het ongezien staaltje spoorwegarchitectuur is één van de redenen waarom de Albulalijn op de werelderfgoedlijst staat. Als we in het station van Preda van de trein stappen, komen we middenin een enorme bouwwerf terecht.

Lai da Palpuogna.

Preda ligt aan de ingang van de Albulatunnel die de Albulavallei met de Vallei van Engadin verbindt. Na een eeuw trouwe dienst was de 5,9km lange tunnel hoognodig aan een opknapbeurt toe. Toch werd vooral om praktische redenen gekozen voor de aanleg van een nieuwe parallelle tunnel waarvan de werken in 2014 werden opgestart. Tegen 2022 moet hij operationeel zijn. Na een kort bezoek aan de Info-arena bij de werf, beginnen we aan de 12 km lange hike naar Spinas, met een klim van 700m. Een bergpad leidt ons meteen naar wat de Zwitsers tot het mooiste plekje van hun land hebben gebombardeerd: Lai da Palpuogna. Ons plan om vroeg met de eerste trein vanuit Bergün naar Preda te vertrekken werkt: we bereiken het onwaarschijnlijk mooie bergmeer voor de grote toeloop.

"Het is een vreemde ervaring als onze trein tunnel na tunnel induikt en het lijkt of hij er telkens op dezelfde plek weer uitkomt."

Lai da Palpuogna.

Een overgesatureerd bergmeer. Dat de Zwitsers in de ban zijn van Lai da Palpuogna verbaast ons niks. Op dit vroege uur zijn we er helemaal alleen en kunnen we ongestoord genieten van deze wat

onwezenlijke plek waarvan de setting naar adem doet happen. Dit kleine stuwmeer in de Albula rivier ligt op een soort hoogtedal (1918m) dat door gletsjers werd gevormd en omsloten wordt door torenhoge bergen. Het is windstil waardoor het omliggende landschap haarscherp weerspiegelt in het blauw-groene water. Het hele plaatje lijkt wat overgesatureerd en toch zijn het de natuurlijke kleuren. We nemen alle tijd voor een wandeling rond het meer, genieten niet alleen van het uitzicht maar nemen elk detail in ons op: de planten, de bloemen, alle beestjes groot en klein. Af en toe ploffen we neer op een rotsblok en worden we helemaal zen. Na dit uitgesponnen chill-moment beginnen we aan onze opwaartse hike naar Spinas die ons kilometers ver door het ongerepte bergdecor van de Bündner Alpen voert. Terwijl we van het fascinerende uitzicht genieten, wandelen we over Alp Weissenstein en Crap Alv naar de 2.466m hoge Fuorcla Alv en maken tenslotte de steile afdaling naar Val Bever.

Op weg naar Spinas staan we voor de hoogste klim van de reis.

Omdat we vooruitlopen op de dagplanning, nemen we in Spinas de trein terug naar Preda om de 7km lange Bahnerlebnisweg in dalende richting naar Bergün te maken. Bijna het hele traject loopt pal naast de spoorlijn. De keertunnels en -viaducten die we vanmorgen nog vanuit de trein zagen, zien we nu vanuit een heel ander perspectief. Het is niet alleen mooi, maar ook verbazend om te zien hoe soepel de rode treinen door het groene landschap slingeren en opvallend hoe smal de sporen zijn. Bij een van de infoborden lezen we dat het smalspoor ook een economisch voordeel had. Vergeleken bij normaalspoor (1435mm) viel de prijs van zowel de smalle spoorwegbedding als de vele tunnels en viaducten een stuk goedkoper uit. Terug in Bergün ploffen we afgepeigerd neer op het terras van het Bahnmuseum. 'Zwei Möhlsaft bitte.' Wat later nemen we de trein naar Sankt-Moritz, eindhalte van de Albulalijn.

"Het is mooi én verbazend te zien hoe soepel de rode treinen door het groene landschap slingeren."

Sankt-Moritz.

Window shoppen in Sankt-Moritz. Als we in de late namiddag in het mondaine skioord Sankt-Moritz arriveren zijn we afgemat, maar een wandeling langs het meer kan er nog net af. We bezoeken de Sint-Mauritiuskerk met z'n scheve toren, doen aan window shopping langs de chique Via Serlas en vergapen ons aan de dure luxewagens die voor het Badrutts Palace Hotel staan geparkeerd. Groter kan het contrast met de idyllische bergdorpen waar we doortrokken niet zijn. Op het terras van Confiserie Hauser brengen we onze caloriehuishouding weer op peil met de legendarische Engadiner nusstorte die ze er al sinds 1892 bakken. Een must voor al wie in Sankt-Moritz is. Ook in Stüvetta, het restaurant van **Randolins**, het hotel waar we overnachten, laten we ons voluit gaan. Na een deugddoende wellness-sessie genieten we er van een heerlijk diner, een mix van traditionele bergkeuken en hedendaagse gastronomie. Uitgepowerd vallen we in slaap. Exit Albulalijn: onze trip van de besneeuwde bergtoppen naar de palmbomen aan de Middellandse Zee is halfweg. Morgen de Via Bernina.

"Exit Albulalijn: onze trip van de besneeuwde bergtoppen naar de palmbomen aan de Middellandse Zee is halfweg."

© TEKST: W. GLADINES - FOTO'S: M. THYS & W.
GLADINES 2020.

VIA ALBULA - BERNINA PRAKTISCH:

Info over Zwitserland: www.myswitzerland.com

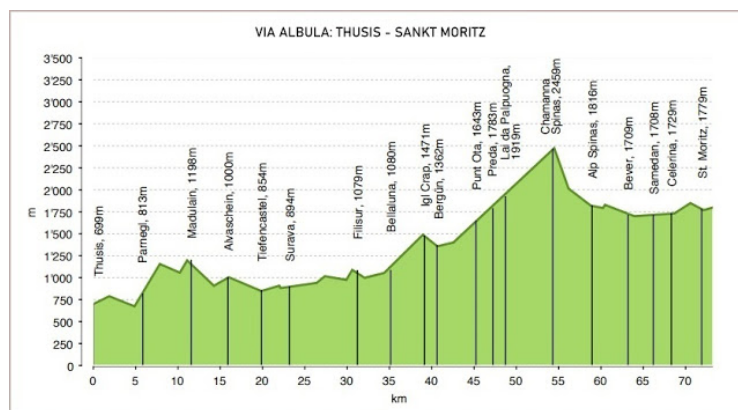
Lees **hier** onze andere artikels over Zwitserland.

Vervoer: wij vlogen met **Swis Air** naar Zurich, 6x per dag h/t vluchten vanuit Brussel. Vanuit Zurich reden we met de trein Thiefencastel waar we aan onze trip begonnen. Leuk om te weten: wintersporters die naar Zwitserland vliegen met Swiss Air betalen geen toeslag voor het vervoer van hun eerste wintersportmateriaal.

Eurotrek: Wij trokken naar Zwitserland met Eurotrek, een Zwitserse organisatie die actieve vakanties organiseert in 14 Europese landen. De

reis die we maakten is de achtdaagse wandeltrip langs de Via Albula/Bernina. Inbegrepen in de prijs zijn o.a. 7 overnachtingen met ontbijt in een driesterren hotel, een Railway Pass waarmee je onbeperkt met de trein kan reizen en je je dagtrips makkelijk kan aanpassen indien nodig, dagelijks transport van je bagage, toegang tot het Albula Museum, gedetailleerde kaarten en info over de route, permante back up in geval van problemen en geweldige service. Info en prijzen (afhankelijk van het seizoen): www.eurotrek.ch

HOOGTEVERSCHILLEN VIA ALBULA:

Oudere Posts

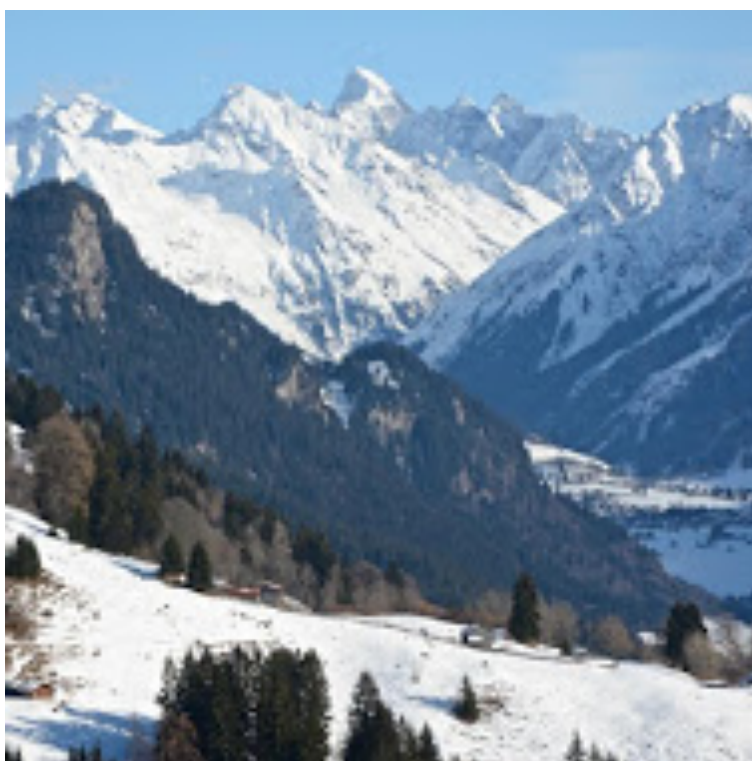
**REISBLOGGERS MET KOTARREST: TIJD VOOR
EEN INHAALBEWEGING**

YOU MIGHT ALSO LIKE

**MET DE TREIN DER TRAAGHEID DOOR DE ZWITSERSE ALPEN (1):
VIA ALBULA**

March 24, 2020

GRAUBÜNDEN: ALLES BEHALVE SKIËN

November 15, 2017

LOW COST DOOR GRAUBÜNDEN

September 01, 2016

GEEN OPMERKINGEN

WERNER & MYRIAM

DICHTBIJ & VER WEG

Brussels, Belgium

MIJN VOLLEDIGE PROFIEL WEERGEVEN

BESTEMMINGEN:

AFRIKA

AMERIKA

AZIË

EUROPA

FRANSE OVERZEESE GEBIEDEN

OCEANIË

THEMA'S

ARCHITECTUUR

CITYTRIP

DIEREN

ETEN & DRINKEN

FIETSEN

FOTOREPORTAGE

GASTVRIJE BELGEN IN HET BUITENLAND

OVERNACHTEN

REISTIPS

REVIEW

ROAD TRIP

STREET ART

WIJN & CO

SAMENWERKEN?

FOOD, WINE & DESIGN IN LA RIOJA

DAT IN DE RIOJA DE BESTE SPAANSE WIJNEN WORDEN GEMAAKT IS OP ZICH AL EEN GOEIE REDEN OM ER NAARTOE TE TREKKEN. DAT JE ER OOK KAN SLAPEN EN TAFELEN IN HIPPE BODEGA'S VAN BEROEMDE ARCHITECTEN MAAKT HET DUBBEL ZO AANTREKKELIJK. WIJ TROKKEN NAAR DEZE PRACHTIGE REGIO AAN DE EBRO EN LIETEN ONS OVERDONDEREN DOOR UNIEKE BODEGA'S, HEERLIJKE WIJNEN, EEN EXQUISE KEUKEN EN DE KLEURRIJKE POËZIE VAN WIJNGAARDEN IN DE HERFST.

#2019BESTNINE